Arta între viziune și efect

On Iulie 30, 2016

Fii responsabil de calitatea și conținutul creației sale, așa încât originalitatea să se nască din acea concordanță stabilită între esență și aparență.

Eisenstein și Prokofiev, cei doi artiști stabilesc locurile unde vor trebui adăugate zgomotele, astfel ca muzica de la începutul episodului să nu se termine precis, ci să se dizolve în zgomotul bătăliei, din care, mai târziu, să se nască muzica victorioasă. Se tocmesc totdeauna cine să înceapă: *"Scriem muzica pe baza fragmentelor de imagini nemontate, pentru ca pornind de la muzica să se facă montajul? Sau, după ce s-a făcut montajul definitiv al scenei, scriem muzica pe baza acesteia? "*

Fiecare ar vrea să rămână al doilea, sarcina dificilă socotind-o amândoi a fi aceea de a compune desfășurarea ritmică a scenei. Celui de-al doilea îi este mai ușor, deoarece nu-i rămâne decât să se adapteze, cu mijloacele sale, acestei construcții gata create.

Uneori începe Eisenstein. Face un montaj al secvenței și, seara în sala de vizionare, i-l prezintă lui Prokofiev. Compozitorul cere să i se proiecteze materialul de câteva ori la rând, până va face semn că este de ajuns. *

Leadership: Îți concentrezi eforturile spre stabilirea unei linii de demarcare netă între imaginile pe care le proiectezi într-o viziune facilă și efectul de expunere a imaginii finale?

Artistul care dăruiește ceva din preaplinul cunoașterii sale este responsabil de calitatea și conținutul creației sale, așa încât originalitatea să se nască din acea concordanță stabilită între esență și aparență. El tinde astfel spre stabilirea unei linii de demarcare netă între imaginile pe care le proiectează într-o viziune facilă, într-un cadru experimental, și efectul de expunere a imaginii finale. O imagine care sintetizează eforturile de creație a unei unități de gândire formată, adesea, din doi poli opuși de influență.

Această responsabilitate poate ajunge la afirmare, doar dacă mesajul transmis nu se transformă într-un „zgomot", adică fără să se producă pe un fond nerelevant sau aspru al informației expuse. În acest caz artistul trebuie să se raporteze, pe baza fragmentelor nemontate de-a întregul, la reperele unei construcții gata create (sau conturată prin intervenții străine succesive) care să fie luată drept referință de comparabilitate.

Mai întâi el trebuie să dezvolte fragmentele potrivite pentru fiecare idee, apoi să grupeze aceste fragmente într-o categorie unitară, dar într-o manieră improvizată printr-o strânsă conlucrare cu alți vizionari. Iar realizarea montajului final se face din ansamblul acelor imagini percepute și construite în mod diferit față de cum au fost stabilite inițial.

Asta în leadership se numește să separi materialul de intrare cu cel de ieșire, conținutul irelevant de materialul de prezentare și promovare.

Leadership: Cum se reflectă imaginea unei consultări tematice cu alți artiști într-o construcție gata creată menită să-ți asigure o apariție de excepție în cadrul evenimentului numit "Taste of the World" ?

Cel ce nu face deosebirea între o imagine neterminată și imaginea finală a operei sale și nu știe să modifice conținutul în funcție de relevanța temei pentru a corespunde celor mai înalte exigențe, este asemenea unui pasionat de artă care încearcă să se identifice în cadrul unui tablou în care ființele umane și peisajul se confundă cu imaginile deformate.

Imaginea finală a unei creații artistice, ca și relevanța temei expuse, subliniază acele particularități ale formării intelectuale care definesc și caracterizează interacțiunea dintre viziune, misiune, realizare și concretizarea ideilor de bază - ca formă a cauzalității dintre certitudine și aleatoriu, confuzie și probabilitate. Sau, poate că imaginea este un fel de simetrie bilaterală între elementele componente ale unei creații deja existente, la care artiștii fac o ultimă sforțare de revizuire a ideilor și criteriilor de conformitate cu preceptele noii revoluții culturale.

Individul care își concentrează eforturile spre stabilirea unei linii de demarcare netă între imaginile pe care le proiectează într-o viziune facilă și efectul de expunere a imaginii finale, nu este doar un artist care poate improviza o creație din combinații diferite.

Ci este un materializator al raportului dintre ceea ce este prim pentru sine și ceea ce este prim pentru ceilalți. Un materializator al raportului dintre ceea ce percepe ca fiind necesitate, lipsă sau exces, în fazele de dezvoltare a creației sale.

Evenimentul numit "Taste of the World" face referire la contextul și modalitatea în care se manifestă o creație ca rezultat al schimbării pe care o inițiază viziunea unei conștiințe comune, din punct de vedere al unei imagini care poate face înconjurul lumii fără să se altereze în vreun fel din cauza inadaptării ei la cerințele unei game largi de specificații exigente (ale unei anumite audiențe).

Arta între viziune și efect însoțește pașii de evoluție ai artistului care încearcă să improvizeze o creație din combinații diferite, pe baza fragmentelor de imagini nefinisate, până când subiectul capătă un sens mai puternic, un mesaj mai clar și o valoare de captivare a atenției, prin intersectarea propriei sale experiențe cu acea formă a cauzalității dintre aleatoriu, confuzie și probabilitate.

* Notă: Ion Barna - *Eisenstein* , Editura Tineretului, 1966.

Source: https://neculaifantanaru.com/arta-intre-viziune-si-efect.html